

גאון אומה
רבינו הגדול
רבינו יצחק רצאבי שליט"א

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים"
בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

בית הכנסת הבלדי
"עץ חיים"

שבת הגדול | ערב הפסח

ה'תשפ"ב - בשל"ג

הלכות

אין לך אדם שאין לו שע"ה

סימן ח"פ - הלכות ערב פסח

א) המנהג לומר מזמור לתודה גם בערב פסח. שאעפ"י שאין מקריבין אז קרבן תודה משום חמץ, מ"מ מזמור זה לא נתקן לשם הקרבן אלא לשם הודאה, וכדי לזרז באמירת הזמירות והתפילה ביראה ובכוונה ובשמחת הלב. ולכן אומרים אותו גם בחול המועד פסח. ובבלדי נוהגין לאמרו אפילו ביום טוב, חוץ מבשבת שאומרים במקומו מזמור שיר ליום השבת.

ב) עד ליל בדיקת חמץ ועד בפלל, מותר לאכול מצה. אבל ממחרת בבקר במשך כל יום ערב פסח, אסור. ואפי' להאכיל ילדים וילדות קטנים אסור, כל שהם מבינים מה שספרו בליל הסדר מעניין יציאת מצרים. וחמץ מותר לאכול עד סוף ארבע שעות זמניות מתחילת היום. ובהנאה מותר הוא עוד שעה זמנית אחת, ומותר למכרו אז לגוי. אבל אחר-כך אסור גם בהנאה. וצריך לשרוף את החמץ ולבטלו כל זמן שהוא מותר בהנאה, כדלעיל סימן פ"א סעיף י"א. ויזהר לנקות היטב את השיניים, כדי שלא ישארו ביניהן פירורי חמץ. ושלוש שעות זמניות קודם הלילה, אסור לאכול כל מאכל הנעשה מחמשת מיני דגן, כגון לביבות העשויות ממצה כתושה (קמח מצה) או "עציט" (קמח מצה ששופכין לתוך מים רותחים) וכיוצא בהם. וכן מצה עשירה אסור אז. אבל מותר לאכול מעט פירות או ירקות, וכן בשר, דגים, ביצים, אורז וכיוצא בהם, באופן שלא ישבע מהם. וכל זה קבעו חז"ל כדי שאכילת המצה בלילה תהיה לתיאבון.

ג) מצה מבושלת בכלי ראשון שעל גבי האש, וכן מצה מטוגנת, אינן בכלל איסור אכילת מצה בערב פסח, לפי דעת הרבה פוסקים. לכן מותר לאכול במשך כל היום, עד שלוש שעות קודם הלילה. והמחמיר תע"ב.

מתוך שו"ע המקוצר של מרן הגאון רבינו יצחק רצאבי שליט"א פוסק עדת תימן

ד) לביבות העשויות ממצה כתושה עם ביצים ומטוגנות בשמן, ברכתן בורא מיני מזונות, ולבסוף על המחיה, ואפילו אם קובע סעודתו עליהן. ומצות מטוגנות או מבושלות בכלי ראשון שעל גבי האש, אם יש אפילו באחת מהן כזית, מברך המוציא, וברכת המזון לבסוף, ואפילו אינו קובע סעודתו עליהן. ואם אין בהן כזית, ברכתן מזונות ועל המחיה אפילו בקביעות סעודה.

ה) אחרי חצות היום, אסור לעשות מלאכה גמורה, כגון תפירת בגדים חדשים, תספורת וכביסה. אבל בגדים שנקרעו מעט וצריכים ללבשם במועד, מותר לתקנם אז. וכן מותר להחץ בגדים ולקצוץ צפרנים. וקודם חצות היום, מקום שנהגו לעשות מלאכה, עושין מקום שנהגו שלא לעשות, אין עושין. ובמקומותינו נהגו להתיר לעשות מלאכה קודם חצות. ויש בזה כמה פרטי דינים, המבוארים בשלחן ערוך סימן תס"ח.

ו) יש מקומות שנהגו שהבכורים (זכרים ולא נקבות) בין בכור לאב בין בכור לאם, מתענים בערב פסח, ואפילו חל בערב שבת. [ואם חל ערב פסח בשבת, עיין לקמן סימן פ"ט סעיף ב']. וגם הבא אחר נפלים, צריך להתענות. וכשהבכור קטן, אין צריך האב להתענות במקומו. בסעודת מצוה יש מתירים לאכול, וכן נתפשט בזמנינו המנהג בהרבה מקומות שהבכורים משתתפים בסיום מסכתא, אחרי תפילת שחרית, כדי לפטור עצמם מתענית זו. ויש מקומות שלא נהגו הבכורים להתענות כלל ועיקר.

ז) בכור המתענה, אומר עננו בתפילת ערבית שחרית ומנחה. ואם הם כמה בכורים, אם מתפללין באיבור, לא ירד בכור לפני התיבה, ואפילו יש שם עשרה בכורים, כי אין לומר עננו בחזרת התפילה בקול כיון שהוא חודש ניסן (שאינו בו תענית ציבור, כדלעיל סימן פ' סעיף ג').

הכין טעון גזירה | אין לעשות בעשיית התפילה

כניסת השבת:
18:36

יציאת שבת:
19:42

פעילויות העמותה

כולל אברכים "פרי צדיק" בראשות הרה"ג משה רצאבי שליט"א

הפעלת 2 בתי כנסת "עץ חיים" נוסח בלדי "שתילי זתים" נוסח שאמי

שיעורי תורה דף היומי, הלכה ואגדה

"פירות מתוקים" - לימוד אישי עם תלמידי חריש

פעילויות והפעלות לילדים

"אבות ובנים"

"אמהות וכנות"

עלוני "נחלת אבותינו"

מורינו ורבינו הגאון הגדול רבי יצחק רצאבי שליט"א

בברכת האילנות "זרזים מקדימים למצוות"

המחא דפסחא

זרזין מקדימין למצוות
עזרו לנו לעזור למי שצריך גם בפסח הזה
הלילה הזה כולם יהיו בסדר

| לתרומות |
איתמר עובד 053-3453020
העברה בביט 0546812981

הליכות תימא

הפוגש חבירו בימים טובים: פסח, שבועות, סוכות וגם בחוה"מ

תזכה לשנים רבות ומועדים טובים*

בתייד ובקמף השובים

כל הכותב שסורת למערכת "נחלת אבותינו" אין לשכפל ולצלם ללא רשות בכתב מסוימת העלון

**פרק שלושה עשר
דיני הבורר כדי לאכול מיד**

הרה"ג משה רצאבי שליט"א
ראש הכולל "פרי צדיק"

**פרק חמשה עשר
דיני ברירה בכלי**

ברירה בנפה, מסננת, קערה שטוחה וכדומה
(א) אסור לבורר בשבת בכלי בכל ענין, אפילו אם בורר אוכל מתוך פסולת וגם הוא כדי לאכול מיד. ואם הוא בורר בנפה וכברה, או שבורר משקים במסננת וכיוצא בהם שהם כלים המיוחדים לברירה, איסורו מן התורה. ואם בורר בקנון ותמחוי וכיוצא בהם, שהם כלים שאינם מיוחדים לברירה (קנון, הוא כעין צינור שרחב מלמעלה וקצר מלמטה, ונותן הקטניות במקום הרחב ומנענעו, והקטנית שהוא סגלגל מתגלגל ויורד דרך פיו הקצר למטה והפסולת נשאר בכלי. ותמחוי, היא קערה שטוחה גדולה ורחבה כעין מגש רחב, ונותן בה קטנית ומנענעו והקטנית מתגלגל ויורד למטה לשפת הקערה והפסולת נשאר למעלה), איסורו מדרבנן, גזירה שמה יברור בכלי המיוחד.

[ואם בירר פסולת מתוך אוכל, או שבירר אוכל כדי לאכול לאחר זמן, איסורו מן התורה אפילו בירר ביד, וכל שכן בכלי אף אם הוא כלי שאינו מיוחד לברירה].

ליטול אוכל בכף ומזלג, לקלוף בסכין
(ב) מותר ליטול אוכל מתוך פסולת בכף או במזלג, וכן מותר לקלוף פירות בסכין, אם דעתו לאכול לאתרוג, ואינו חשוב בורר בכלי שאסור.

והטעם הואיל וכך הוא דרך אכילת בני אדם ליטול האוכל בכף ומזלג ולחתוך בסכין ולאכול לאתרוג, ואינו דרך מלאכה, והרי זה כבורר בידו ואוכל לאתרוג שמותר מטעם זה שהוא דרך אכילה.

לערות מכלי, להצמיד מכסה או כף לסיר ולערות
(ג) המְעִירָה מכלי אחד לכלי אחר משקה או רוטב מתוך פסולת, או שמערה משקה או רוטב מתוך אוכל שאינו רוצה בו עתה שדינו כפסולת, דינו כבורר אוכל בידו, ומותר אם הוא מערה כדי לשתותו לאתרוג. ואף שהוא מערה מכלי אין זה נחשב כבורר בכלי, שעיקר הברירה נעשית על ידי ידיו.

הבורר לאכול לאתרוג ונמלך, נאנס
(יב) הבורר על דעת לאכול לאתרוג, אין לו לימלך אחר כך לאכול לאחר זמן. ואם הוא מוכרח להשהותו לאחר זמן מאיזה סיבה, יניח כל מה שבירר לפניו ויאכל מעט ממנו תחילה, והנשאר שלא יוכל לאכול יניח.

ואם בירר לצורך אותה סעודה ואחר כך נאנס ולא אָכְלוּ, אין בכך כלום, ומותר לאכול בסעודה שאחריה.

הבורר באיסור ונמלך לאכול לאתרוג
(יג) הבורר בכוונה של איסור, שהיתה כוונתו בשעה שברר להניחו לאחר זמן לסעודה שאחריה, ואחר שברר נמלך מיד לאכול לאתרוג, אין זה מועיל לו מה שנמלך עתה ואין לו תקנה לפטור עצמו על ידי שיאכלנו לאתרוג, שכבר גמר מעשה הברירה ונתחייב בכך.

לברור פסולת בשעה שאוכל
(יד) לברור פסולת מתוך אוכל אסור אפילו כשבורר ואוכל לאתרוג, ואין להקל אפילו אם בורר בשעת האכילה עצמה. כגון שיש לפניו אוכל בצלחת ובא לאכול ויש שם פסולת מעורב עם האוכל, לא יסלק הפסולת שבצלחת [אלא אם כן מסלק עמה מעט מהאוכל].

אמנם אם כשתופש חתיכה בידו ואוכלה מצא בה פסולת, מותר להסיר אז את הפסולת בידו, שזהו דרך אכילה.

להוציא בצל מסלט ירקות
(טו) סלט ירקות שיש בו חתיכות בצל ואינו רוצה לאכלם, לא יוציאנו. אלא אוכל הסלט ומניח הבצל. או שיוציא הבצל עם מעט ירקות שסביבו [ומכל מקום לקטנים אין צריך למחות בזה].

לשים בד על כוס לסנון ולשתות
(טז) משקה שיש בתוכו פסולת וכדומה, מותר ליתן חתיכת בד וכיוצא בו [באופן שאין איסור משום מלבן] על גבי הכוס ולשתות את המשקה שבתוכו, אף שהמשקה מסתנן דרך הבד. שאין איסור בורר אלא כשמתקן הענין קודם אכילה או שתייה, אבל באופן זה שבשעת השתייה עצמה הוא מעכב את הפסולת שלא יכנס לתוך פיו, אין זה מעין מלאכה ומותר.

מאת הרב נעם כהן שליט"א

בעניין מנהגינו לקרוא את שיר השירים בחג הפסח

בחגים אומרים את המזמור של החג ולאחריו מנהגינו שאומרים "אֶשְׁרֵי הָאִישׁ" ו-"לְמָה רָגְשׁוּ גוֹיִם" ו-"הִלְלוּ-ה' והטעם לכך, כתב מהרי"ץ ז"ל: תיקנו הראשונים בכל לילי יו"ט כי המועדים המהימי שמחה והרבה משפחות שמחות זו עם זו, ויש לחוש שמא מתוך שמחה יבואו לידי תקלה - שחוק וליצנות, או לידי עבירה כמו שאמרו רבותינו ז"ל: "חייבים בית הדין להעמיד שוטרים ברגלים שישגיחו שלא יתקבצו ויתערבבו אנשים ונשים לאכול ולשתות ויבואו לידי עבירה וחייבים להזהיר על זה", ומשום שאין לנו היום שוטרים מהב"ד שישגיחו על העם, אומרים את מזמור "אֶשְׁרֵי הָאִישׁ וכו' כי אם בְּתוֹרַת ה' הִפְצוּ" שלא ניתנו חגים לישראל אלא כדי לעסוק בתורה עכ"ל.

ומה שמוסיפים את המזמור "לְמָה רָגְשׁוּ גוֹיִם" יש כמה טעמים ואחד מהם כיון שהגמ' בברכות דף ט' ע"ב אומרת שאשרי האיש ולמה רגשו גויים הם מזמור אחד (ולא שתיים, לא כמו שהיום כתוב בספרי תהילים) וכיון שאי-אפשר להפריד בין שני המזמורים אומרים את שניהם.

ולענ"ד מה שמסיימים במזמור "הִלְלוּ-ה' הללו אל בקדשו": כיון שאם אמרנו את תחילת התהילים ואת הפרק הסופי, נחשב כאילו אמרנו את כל ספר התהילים (וזה כעין מה שקוראים את המשניות בליל שבועות תחילה-וסוף, ששם זה הטעם שכאילו אמרנו הכל - ונראה שה"ה כאן).

ערב פסח

א. תענית בכורות:

יש מקומות שנהגו שהבכורים מתענים בערב פסח, ואפילו חל בערב שבת. ויש מקומות שלא נהגו שהבכורים מתענים כלל ועיקר. ובמקומות שנהגו להתענות, מתענים בין בכור לאב בין בכור לאם, וגם הבא אחר נפלים צריך להתענות [שאינן פה עניין של פטר רחם אלא לזכר הבכורים שיצאו ממצרים], ודוקא זכרים מתענים ולא נקיבות. וכן כשהבכור הוא קטן, אין צריך האב להתענות במקומו (שע"ה סי' פ"ח סעי' ו', ידב"ש).

ב. השתתפות בסיום מסכתא:

כיום נתפשט המנהג שהבכורים משתתפים בסיום מסכתא אחרי תפילת שחרית כדי לפטור עצמם מהתענית. ויוצאים ידי חובה בסיום מסכתא גמרא, מסכת סופרים, אבות דרבי נתן וכיוצא, או אחד מסדרי המשנה. וי"א אפילו מסכת משניות אחת עם ברטנורא וקיצור תול"ט, וכן סיום ספר מהזוהר. וי"א אפילו סיום נביא כשלמד לפי תומו ולא כיון לסיימו בערב פסח. ובשעת הדחק גם אם כיון לסיימו, יצא (שע"ה שם וח"ה סי' קס"ד הע' מ"ד ומפי מו"ר).

ערב פסח

א. לביבות העשויות מקמח מצה:

לביבות העשויות ממצה שכתשו אותה בבית [או שעשויה מקמח מצה] עם ביצים, ומטוגנות בשמן, ברכתן בתחילה "בורא מיני מזונות" ולבסוף "על המחיה" תמיד, ואפילו קבע סעודתו עליהן (שע"ה סי' פ"ח סעי' ד').

ב. מצות מטוגנות או מבושלות:

מצות מטוגנות או מבושלות בכלי ראשון שעל האש, אם יש אפילו באחת מהחתיכות כזית [14-18 סמ"ק לערך], מברך עליה בתחילה "המוציא" ולבסוף ברכת המזון. אך אם אין בהן כזית כלל, ברכתן בתחילה "בורא מיני מזונות" ולבסוף "על המחיה" אפילו אם קבע סעודתו עליהן (שם ועול"ח סי' ל"ח).

קהילת אחוות אחים הוקמה בחריש לתת מענה לתושבי חריש ולציבור התימני.

בשנה שעברה נעתר מו"ר ועט"ר הגאון הגדול מרן הרב יצחק רצאבי שליט"א פוסק עדת תימן לשמש כנשיא הקהילה, מאז - ראשי הקהילה נעזרים בהכוונתו לשמש את הקהילה באמונה.

במעמד המרשים שאירע שנה שעברה עם קבלת פנים לנשיא הקהילה, הכרזנו על פתיחת הכולל בראשות הרה"ג משה רצאבי יצ"ו ללימוד הלכות שבת בעיון מן המשנה, גמרא, ראשונים וכו' ועד אחרוני זמננו בשיתוף דגש ללימוד הלכה למעשה במסורת ק"ק תימן.

כמו"כ, העמותה מפעילה שני בתי כנסת זמניים:

נוסח תימן בלדי - 'עץ חיים', ושאמי - 'שתילי זתים'.

עלון שבועי 'נחלת אבותינו' לפרסום מסורת תימן,

ועוד פרויקטים רבים למען הציבור:

פרויקט 'פירות מתוקים' - ללימוד אישי עם תלמידי חריש במחיר מסובסד, פרויקט 'פרדס רימונים' - לביצוע מבחנים ארציים במסורת תימן. ועוד...

ביום חמישי האחרון זכינו להכניס ספר תורה של התורם היקר רבי יחיאל נגר הי"ד לבית הכנסת השאמי 'שתילי זתים'.

האירוע היה מרשים ביותר החל מסיום כתיבת האותיות בנוכחות ראש הכולל 'פרי צדיק' הגאון הרב משה רצאבי שליט"א, ליווי של כל תושבי חריש בשמחה אמיתית של מצוה, וכלה בהכנסתו לבית הכנסת הזמני 'שתילי זתים' בבית הספר 'מעין האמונה'.

במהלך סעודת המצוה ובנוכחות רבנים רבים ואנשי ציבור המוקירים את פעילות העמותה, ראשי העמותה הרב יאיר שרפי ואיתמר עובד חילקו תעודות הערכה לכל המסייעים, זה המקום להזכיר ולהוקיר:

ראשית, לידידנו רבי יחיאל נגר שבחר להכניס ספר תורה מהודר שכתב במיוחד למנין שלנו ברוב פאר והדר, בנוסף לכך תרם מהונו ומזמנו על מנת שהאירוע יהיה מושלם כפי שאכן היה. תודה לך!

למו"ר ועט"ר נשיא הקהילה הגאון הגדול מרן הרב יצחק רצאבי שליט"א שטרחה והגיע ממעונו בבני ברק במיוחד לחריש לפאר את המעמד ולישא דברי קודש לציבור שומעי לקחו.

לראש הכולל הגאון הרב משה רצאבי שליט"א המגיע מספר פעמים לעיר חריש מבני ברק על מנת להעביר את השיעורים לאברכי הכולל, משקיע ממרצו ומקדם את האברכים הצדיקים לעמול ביתר שאת וביתר עוז. לידידנו ראש מוסדות "יד מהרי"ץ" איש רב פעלים הרב שלה יגאלי שליט"א על תמיכתו הרבה בקהילת אחוות אחים, על עזרתו הרבה בפרסומי שיעורי הכולל בוידאו ואודיו, הספקים ומראה מקומות בכל שבו על מען ציבור אוהבי התורה בארץ ובעולם!

לחה"כ הרב יואב בן צור הי"ו על תמיכתו בציבור התימני בכלל ובקהילת אחוות אחים בפרט.

לראש העיר מר יצחק קשת הי"ו על עזרתו בכל דבר שבקדושה ובכל עת, לידידנו ראש כולל ורב קהילת "לעבדך באמת" הרה"ג רבי אשר זגדון שליט"א המסייע תדיר בפרט לקהילת תימן בחריש ולמנהלי הכולל ועוזרו רבי שחר אבוטבול הי"ו, ורבי ראובן זגדון הי"ו על עזרתם על עזרתם לקהילת אחוות אחים בכל עת.

לשותפים בפעילויות הכולל רב קהילת 'לב חריש', הרה"ג אריאל אליהו שליט"א, וחברי הועד המסייעים תמיד, ליאור אפרים, נתנאל ירקוני, אוראל אוחינון, ירון נאגאוקר, בזכותכם אנו לומדים בהשקט ובטח, בעמל ויגיעה בלימוד תורתנו הקדושה - ויש לכם חלק גדול מזה! תודה מיוחדת לידידנו מר יוחאי פרג'י ומר יוסף מעודה על תמיכתם בקהילה ובכולל האברכים.

וכמובן לילדים הצדיקים הלומדים במסגרת לימודי המארי בחריש בבית הכנסת "דרכי אבות" ששרו בצורה נפלאה את השיר "אגיל ואשמח" לכבוד המעמד המיוחד, עוד נשמע מהם רבות בהמשך בע"ה.

בימים אלה ממש אנו מקבלים את האישור להתחיל בבניית מבנה קהילתי שיכלול שתי בתי כנסת בלדי ושאמי, כולל אברכים, חדרי לימוד למארי, וחדרים נוספים ללימוד ילדים. ועוד!

לציבור היקר, יהי רצון שכולנו נהיה מן הנותנים ולא להיפך, זה הזמן שלכם להיות שותפים מלאים יחד איתנו בהפצת תורה וקידום מסורת תימן בחריש, בארץ ובעולם. עזרו לנו לבנות את מקדש השם!

יצחק רצאבי ♦ ITZCHAK RETZABI

ראש ביהמ"ד בית הוראה ומכון פעולת צדיק
וראש מוסדות יד מהרי"ץ בני ברק
מח"ס שלחן ערוך הסקנדר ח"ח
פסקי מהרי"ץ רח"ו, שו"ת עולת יצחק ב"ח ועוד

המלצה מהרה"ג יצחק רצאבי שליט"א
לתרומות למבנה לת"ת תימן בעיר חריש

ל"ק" יום חמישי כ"א אדר השני התשפ"ב בשל"ג

המלצה

מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, עומת אחוות אחים בעיר החדשה חריש, כשמה כן היא, אהבה אחוה שלום ורעות באגודה אחת בראשות ידידנו הנעלה כש"ת הרב יאיר שרפי נר"ו המוכר לי מקרוב זה שנים רבות, ועמו ידידנו הנעלה ר' איתמר עובד הי"ו, המנצחים על כל מלאכת הקודש, להגדיל תורה ולהאדירה, ועל צבא תהילותם בהקמת הכולל פרי צדיק בראשות בני היקר הגאון הרב משה רצאבי שליט"א שהוא מרכז חשוב של תורה אשר בצילו מסתופפים אברכים מצויינים העמלים בתורה"ק יומם ולילה במס"ג, וכן בתי כנסיות עץ חיים בלדי ושתילי זתים שאמי, ומצפים לאולמות תפילה נוספים, הדפסת עלון נחלת אבותינו להפצת מסורת ק"ק תימן יע"א ברבים, פירות מתוקים ללימוד תלמידי חריש וסביבותיה ובתימנית, במצע פרדס רימונים מבחנים ארציים, בניית כיתות לימוד לילדי מארי שאם אין גדיים אין חלילה תיישים וכו'.

והנה ברוך ה' הם פועלים ללא לאות ובתבונה רבה, לשגשוג המוסדות הללו ולביסוס הקהילה וגיבושה, ירבו כמותם בישראל, ובפרט כעת שזכו בהקצאת קרקע עבור הקמת משכן של קבע ובניית בניין נאה ויאה, אשר ישמש את כלל פעולותיהם הברוכות, ואוספים תרומות מאחזי לצורך כך, לא נצרכה אלא לפנות לציבור הרחב בארה"ק ובעולם לבוא לקראתם לעזרתם להשות שכם ולעודד את פעולותיהם, כי ההוצאות רבות ועצומות, ואם אין קמה אין תורה ח"ו, וכל המשתתפים יזכו לשפע ברכות מעשן ברכותיו יתברך, אבי"ד.

כעתירת
הצ' יצחק בכמהר"ג רצאבי יצ"ו

הלכות שמירת הלשון

איסור קבלת לשון הרע הוא אפילו אם המספר מספר את הדברים בפרסום לפני כמה אנשים, אף על פי כן אין להחליט מחמת זה שהדבר אמת. אין שום היתר להאמין בלשון הרע אפילו אם המספר סיפר עליו הלשון הרע בפניו, כיון שלא שמענו הודאה על זה מפי הנידון וכל שכן אם אין מספר עתה בפניו רק אומר שהיה אומר את הדברים האלה בפניו דאסור להאמינו מטעם זה. ואפילו אם הוא שותק עתה בשעה שאומרים עליו דברי הגנות בפניו אפילו הכי אין ליקח מזה שום ראיה להחליט שהדבר אמת. (חפץ חיים כלל ז', סעיפים א-ב)

חידודן השבת:

איפה מצינו (במסכת שבת) שהעובר על דברי חכמים נקרא עבריין?

רמז: נאמר בסוגיית הבלנים.

שאלת השבת:

בשב"ק שמעון והחברותא שלו למדו יחדיו. במהלך הלימוד, ראהו שמעון מזיז מן הספר חתיכת דף שהייתה קרועה, ואמר לו שאסור לטלטלה. **החברותא השיבו:** מדוע לא? זה מותר בטלטול כדין ספרי קודש. **שמעון השיבו:** אתה צודק, אבל אין בקרע הנייר הזה אלא חצאי דברים.

עם מי הצדק?

- א. אין חילוק, ומותר לטלטל בשופי.
- ב. תלוי, אם זה לצורך גופו ומקומו - מותר.
- ג. דוקא בדיעבד מותר.
- ד. אסור בטלטול.

מאת הרב לוריא צנחני שליט"א

חידת השבת:

מותר להאכיל אותי בשבת אפי' שאני של הפקר (היינו בלי בעלים), ולא רק שאין בזה טירחא או סרך איסור, אלא אפילו מצוה לעשות כך!

רמז: חיה מסוימת.

להצלת
איתמר ביטון בן רפאל

לרפואת
שרה (זהרה) מנצורה
בת נעמי

להצלת
רוני בן חנויה אושרי

לעילוי נשמת
גיל בן אליעזר

להצלת
יאיר בן רחמים שרפי

לעילוי נשמת
מזל נגר ז"ל
בת רבי שלמה בשארי ז"ל

עזרו לפרפר להגיע לפרח

 זכות הלימוד בכולל "פרי צדיק"
 לכל השותפים בתרומות
 ובכללם:
 לע"ג הצדיק
 הרה"צ יורם מיכאל אברג'ל זצ"ל

- ולהבדיל
- להצלת כל עמ"י
- ובפרט
- הרה"ג ישראל אברג'ל
- הרה"ג חיים יוסף דוד אברג'ל
- לע"ג אברהם ראובן בן אברהם
- להצלתו בפרנסה
- אליהו בן זאב חפץ
- להצלת
- אברהם בן מיכאל קטיעי
- לרפואת
- שמואל חלא בן רבי יחיא חלא
- להצלת
- איתמר בן שלום עובד

אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ וְיִשְׁכְּלָמוּנוּ
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל רָעָה
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל חַטָּאת
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מִצְוֹתֵינוּ
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל שְׂמֵנוֹתֵינוּ
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי רַגְלֵינוּ
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי לִבֵּנוֹתֵינוּ
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי עֵינֵינוּ
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי אָזְנוֹתֵינוּ
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי שִׁנְיֵינוּ
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי שִׁפְטֵינוּ
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי מַעַלְמֵינוּ
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי מַעַלְמֵי אֲבוֹתֵינוּ
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי מַעַלְמֵי הָעוֹלָם
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי מַעַלְמֵי הַשָּׁמַיִם
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי מַעַלְמֵי הָאָרֶץ
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי מַעַלְמֵי הַיָּם
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי מַעַלְמֵי הַבְּרִיאָה
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי מַעַלְמֵי הַחַיִּים
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי מַעַלְמֵי הַמָּוֶת
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי מַעַלְמֵי הַשְּׁמַיִם
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי מַעַלְמֵי הָאָרֶץ
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי מַעַלְמֵי הַיָּם
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי מַעַלְמֵי הַבְּרִיאָה
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי מַעַלְמֵי הַחַיִּים
 וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מַעֲשֵׂי מַעַלְמֵי הַמָּוֶת

מאת התלמיד הנעים
נתן הדרי'ה קוממי נ"י

בפרשתינו הקדוש ברוך הוא מצווה את משה ללמד את אהרון על נגעי הבתים
 כך: כשתבואו ארץ ישראל, יהיו פעמים שאדם יראה נגע צרעת בקירות הבית. ומדוע? כדי לרמוז
 לו שעליו לחזור בתשובה, או כדי לגלות לו פסלים הבאים בקירות - הכוונה שיוציא את העבודה זרה מביתו, או
 כדי שימצא אוצרות כסף שהגויים החביאו שם.

שבת שלום ופסח כשר ושמח!

לא אמרתי לו, בצורה הכי בוטה, הכי תקיפה, הכי משפילה, הכי מעליבה, כולי רושף וזועף. כולי עברה זועם נגד הנציג של העולם והמימסד החרדי שנוא נפשי. "וכאן אדון לוי, בנקודת הסיום של המתקפה הקטלנית והמתלהמת שלי, הביט בי זלמנוביץ הצעיר, במבט מבוש אך חודר, התרומם מהכיסא, הרכין ראשו לעברי ואמר לי במילים ביישניות אך נוקבות תהומות: "ברך אותי מר רפאלי, ברך אותי שהקב"ה יתן לי התלהבות כמו שלך בעבודת ה', שיתן לי הקב"ה אמונה תמימה בו ובתורתו כפי שאתה מאמין באידיאולוגיה שלך. ברכני אדון רפאלי שארגיש בצדקת דרכי כיהודי דתי, כפי שאתה מרגיש בדרךך, ושלא אאבד את חיוניותי ועוצמתי עד גיל זיקנה ושיבה כמו שיש בך שכני היקר" כך אמר. "זלמנוביץ יצא, וברכני ב"לילה טוב". אבל לא היה לי לילה, ולא היה לי טוב. נשארתי יושב המום על הכורסא ומשחזר פעם אחר פעם, את אותן 10 דקות נדירות בהן אני מקלל - הוא מברך, אני מעליב - הוא מלטף.

לפנות בוקר נרדמתי, ולא הלכתי לעבודה. בצהרים התעוררתי, מובס, שבור, מושפל, אך אין ספק, קליפה קטנה של רוע נשרה ממני, ורוח שברירית אך נעימה של אמונה חדרה לתוכי. כן, גם רוח מתוקה של סימפטיה החלה לקנות שביתה בליבי כלפי הזלמנוביצים. מאותו לילה מביש התחלתי להתקרב, להתעניין, להסתקרן. זלמנוביץ היה לי למצפן, למורה דרך, לידיד נפש, לרב. אני שואל והוא משיב. אני חוקר והוא מסביר. שיהיה בריא, יודע הכל. הוא בן 25 תלמיד חכם, ואני עם הארץ בן 65 העושה את צעדיו הראשונים בעולם המופלא של הקב"ה, עולם שנכנסים אליו עם מפתח ההשראה של תיקון המידות והענווה שאין לה קץ.

"...ועץ ארז ושני תולעת ואזוב" (יד, ג)

המצורע מצווה להביא עץ ארז, תולעת שני ואזוב. חז"ל מסבירים שכל הדברים הללו באים לרמז למצורע מדוע באה אליו הצרעת ואיך יוכל להמנע ממנה "עץ ארז" - מסמל את ההתנשאות שלו ולכן הוא הרשה לעצמו לדבר רע על הזולת, ולכן הוא מביא גם תולעת ואזוב ללמד אותו איך מעכשיו צריך להתנהג בענווה ובשפלות. כמו שראינו את מר רפאלי: רק כשהכניע את עצמו נפתח לו פתח שדרכו חזר אל אביו שבשמים. אבל כל זמן שהתנשא הוא היה הלוחם הראשי נגד התורה. כך אנו נשפיל את עמנו ונשמור על כבוד חברינו ונזכה לחיבור ישיר ואמיתי עם אבא שבשמים.

מאת הרב נתן פיילר שליט"א
אברך בכולל "פרי צדיק"

פעם היה אריה אחד שארבעה ימים לא אכל, ונדף ממנו ריח רע מהפה והלך לו ביער וחיפש טרף.

והנה, ראה חמור. קרא לו "חמוריקו! בוא לכאן! איזה ריח יש לי מהפה?", אמר לו החמור "אוף.. איזה סירחון" - מיד טרף אותו האריה. המשיך האריה וראה שועל, ושאלו כנ"ל, השועל היה ערמומי ואמר לו "יש לך ריח של קטורת של בית המקדש - ריח ניחוח ממש!" אמר לו האריה "מה אתה משקר עלי?!" - מיד בלע אותו!

המשיך האריה וראה כבשה. קרא לה ושאלה כנ"ל. אמרה לו הכבשה "תאמין לי כבר כמה ימים אני מצוננת - לא מריחה כלום!". אמר לו הרב, בחיי באו אלי אנשים ואמרו לי 'פלוגי כך, ואלמוני כך', ואני אמרתי להם "אני מצונן - לא מריח כלום", ובגלל זה זכיתי לאריכות ימים.

רואים מכאן יסוד גדול, שכאשר יהודי שומע דיבורים יאטום אוזנו מלשמוע, וממילא גם הוא לא ידבר. וצריך לדעת שכאשר ישנן את ההלכות האלה, עם הזמן הוא יהיה רגיל בדיבור נכון ותקין.

וכמו שפעם אדם בא לחפץ חיים לאחר שחיבר את ספרו על הלכות לשון הרע, ואמר לו "מאז שכבוד הרב חיבר ספר כזה, סתם לכולם את הפיות", וענה לו הרב "מעכשיו פתחתי לכולם את הפיות! איסור לשון הרע הוא איסור חמור מן התורה, ועד עכשיו לא ידעתם מה לדבר כלל. עכשיו פתחתי לכם את הפה מה לדבר נכון".

השם הטוב יצילנו מכל מכשול ופגע רע, ונזכה לשמור על הפה והאוזניים מדברים רעים ושאר מכשולים.

שבת שלום ומבורכת!

"מה אספר לך אדון לוי... איך להגדיר זאת במילים אינני יודע. כיצד חזרתי בתשובה". כך פתח את סיפורו מר יגאל רפאלי, מהנדס במקצועו, ואחד מן המוחות היותר מבריקים בתעשייה הישראלית, אשר ידיו לו רב בפיתוחים טכנולוגיים חובקי עולם. כן מיסטר רפאלי, אני אשמח כמובן לשמוע כיצד חזרת בתשובה. "ובכן הרב לוי, עד לפני חמש שנים, כלומר בהיותי בגיל 65, הייתי חילוני לחלוטין, מנותק לחלוטין מהווי הבית היהודי השורשי. אנחנו גרים בשכונה חביבה וממוצעת בעיר חופשית במרכז הארץ. אני, מחוץ למקצוע שלי, השקעתי 40 שנים מחיי במאבק ב"כפייה הדתית" במסגרת תנועה פוליטית. אודה ולא אבוש, אף ממון רב תרמתי בנפש חפצה, כדי לממן עתירות לבג"צ נגד אסודות הדת וראשיהם, פה ושם אף רואיינתי באמצעי התקשורת, ותקפתי ללא מעצור בלשוני כל מה שנודף ממנו רוח יהדות. תכלס, הייתי שמאלן פעיל, נמרץ ושופע התלהבות, דבק במשימה אידיאולוגית זו, שהזהיתי עמה בכל נימי נפשי, עד לפני חמש שנים".

אנחנו גרים בבנין ובו ארבע דירות גדולות. אנחנו גרים בקומת הקרקע, והשכן דלת ממולי החליט לפני חמש שנים וחודשיים למכור את דירתו. ומי הקונה? בוודאי תנחש בקלות". בהחלט, יהודי חרדי, קלאסי. הנה נחתו להם בני משפחת זלמנוביץ. זוג הורים צעירים ושני תינוקות. קיבלתי הלאה את קל, אבל נאמן להשקפתי, החלטתי להתעלם מהזלמנוביצים - מה לי ולהם? אני בשלי והם בשלהם. מפעם לפעם כשנפגשנו במדרכה, בחצר, זלמנוביץ קידם אותי בברכת "בוקר טוב" או "ערב טוב", ואני בלעתי את הלשון. התייחסתי אליו כמו אל אויר ובקושי הנהנתי לו בחצי ראש". "ערב אחד צלצול בדלת - אני פותח. הנה מולי מר זלמנוביץ הצעיר. "ערב טוב, אני יכול לשוחח עמך" ביקש. נו, עם כל סלידתי מחרדים, הכנסתי אותו לסלון. "מכובדי אדון רפאלי, אני רוצה לסגור מרפסת ולהקים פרגולה בחצר הגשתי תוכניות לעירייה, וכדי לזרז את ההליכים ולפשטם, אני מבקש את אישורך. "רק ריבוננו של עולם יודע, מה התחולל בקירבי. זעם עצור פיעפע בריאותי, טינה בת יותר מ-40 שנה ביקשה להתפרץ החוצה כמו לבה יוקדת המאיימת לבלוע עולם ומלואו. הרגשתי כאילו היהודי הצעיר הזה, עם הזקן הקצוץ, החליפה השחורה והמגבעת, הוא נציגם של החרדים עלי-אדמות, והנה הוא פולש לד' אמותי ומבקש לכבוש אותי ואת כל אשר לי". "מכאן ואילך אדון לוי, הפך המפגש ביני לבין זלמנוביץ, למסע השפלה בן 10 דקות. מה

כבר אמרו דורשי רשומות 'זאת תהיה תורת המצרע': איך אדם שדיבר לשון הרע יוכל לתקן את עצמו? המשך הפסוק אומר 'והובא אל הכהן', ומי הוא הכהן? הלא הוא הגאון רבי ישראל הכהן מראדין - בעל 'החפץ חיים', ועל ידי שילמד בספריו יוכל לתקן את עצמו לעתיד ולא לדבר לשון הרע. וצריך לדעת שעוון לשון הרע הוא חמור מאוד, שעד כדי כך אומרים שכיום הוא-הוא הגורם לעניות ולמחלות שונות.

וכתב בעל 'חובת הלבבות': יכול להיות אדם שעושה הרבה מצוות! אבל כאשר הוא מדבר על מישהו, כל המצוות שלו עוברים לחברו שהוא דיבר עליו. ולכן צריך להיזהר בזה מאוד!

ומצוי מאוד שמשפחה יושבים בשולחן שבת ופשוט מתחילים לתת אנשים ומעלים אותם על שולחן הניתוחים, כגון: 'ראית איך פלוני עשה כך', 'ואלמוני עשה כך' וכו'. וצריך להיזהר בזה מאוד.

וכבר כתוב במשנה באבות (א יז): "שמעון בנו (של רבן גמליאל) אומר, כל ימי גדלתי בין החכמים, ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה". וכן אמר הארחות צדיקים: אף פעם לא הצטערתי כששתקתי. תמיד הצטערתי כשדיברתי.

וראיתי סיפור בספר 'אוצר הדרשות', שימחיש לנו מהי ההנהגה כאשר אנשים רוצים לספר לשון הרע או דיבורים על אחרים. מספרים שכאשר אדם מגיע לגיל 100 ניגשים אליו מביטוח לאומי ומגישים לו תעודת הוקרה מטעמם, וכך היה אצל הגאון הגדול "רבי שלמה הלוי וואזנר" צוק"ל, כאשר הגיע אליו אחד בשם 'מר עירון' והגיש לו תעודה ושאלו "איך כבודו זכה להגיע לגיל 100?" ואמר לו הרב "אספר לך סיפור", וכך סיפר:

על מנת לדלל את הרעילות שבהן. גם הלב, אשר שולט בכלי הדם, יגיב בהתכווצות בעוצמה חזקה מהרגיל על מנת להזרים במהירות את הרעלים עד שיתפנו אל החוץ. האם התסמינים הנ"ל מזכירים לכם תופעה נפוצה המסכנת ואף קוטלת חיי רבים בדורנו?

יתר לחץ דם - "הרוצח השקט"

ריבוי המים בכלי הדם לצד כיווץ הלב בעוצמה וכיווץ כלי הדם גורמים לתופעה המפורסמת מאד בדורנו- יתר לחץ דם. משרד הבריאות פרסם סקר שנערך בין השנים 2007-2010 כי חמישית מן האוכלוסייה בישראל סובלים מיל"ד. בסקר עלה כי התופעה קיימת יותר בגברים עד גיל 65 ומגיל זה ומעלה השיעורים גבוהים יותר בנשים. משרד הבריאות קובע שם כי "אורח חיים בריא (כתזונה נכונה, פעילות גופנית והימנעות מעישון) יכול להפחית את הסיכון ליתר לחץ דם, ולתחלואה והתמותה הנלווית".

מובן אם כן, שלאורך זמן עלולים הלב, כלי הדם, הכליות, המוח ואיברים נוספים להינזק מיתר לחץ דם וכתוצאה מכך עלולים להיגרם מחלות כרוניות או אירועים המסכנים את החיים רחמנא לצלן. כיצד יש לפעול במצב זה? כיצד הרפואה הכימית פועלת במצב זה? על שאלות אלו ועוד נענה במאמרים הבאים לקראתנו לטובה ולברכה. לעת עתה נלמד ממה שמציע עבורנו משרד הבריאות- לשפר ולשדרג את תזונתנו, לעמל את איברי גופנו ולהימנע מעישון ושאר מזיקים כגון חשיפה לקרינה, חומרי ניקוי, זיהום אוויר, כימיקלים רעילים הקיימים במזון התעשייתי ובמיני קרמים ושאר מוצרי טיפוח וכיו"ב. חזקים ובריאים תהיו, יוסף טל הררי, מרפאת רפאנא 052-2220918

המאמר לעילוי נשמת אבי מורי שלמה בן אסתר ע"ה, יחד עם כל בני ישראל השוכבים עימו ולהבדיל בין חיים לחיים, לרפואת כל המטופלים הנשלחים אלי, בכלל חולי עמו ישראל, אכ"ר

ניקוי אביב- חלק ב

המחזור השבועי: ביום השבת האדם סוף כל סוף מבקש לנוח מחיי היום יום המתוחים והמתיםים ודווקא אז יש את אלו שחוטפים.. זה בכאב ראשו, זה בכאב בטנו, זה בדלקת אוזנו וזה באדמומיות עורו או עינו.. ולמה זה? כמו שפירטתי במאמר הקודם, משום שהרעילות שנצטברה כל השבוע לא פונתה אל החוץ כהלכה מהסיבה שהבאנו שם- שאינו הולך לישון בשעה הנכונה, היא שעת הניקוי המתוכנתת ע"י הבורא מראשית הבריאה בכל ברייה ב"שעון הביולוגי" העולמי.

אז מדוע דווקא בשבת?

ביום השבת בד"כ משנים שגרה, מואסים בענייני החול ומייקרים את השבת הקדושה. בדיוק כפי שאותו יום קדוש מזכך את נפשנו ומרומם אותנו מבחינה רוחנית (בו אנו זוכים כידוע לתוספת של נפש, רוח ונשמה), כך הוא מנקה אותנו גם מבחינה גופנית, כי "נפש הבשר בדם היא" והאחד משפיע על השני בהדדיות.

ישנה סיבה נוספת לניקוי הנעשה דווקא ביום השבת והיא- התמודדות עם המתח הרגשי- נפשי. כל השבוע האדם לחוץ ומטורד מאיזה עניין המשרה עליו מתח רב, כגון שהוא כועס על איזה עניין, או מפחד מאיזו בדיקה או בחינה, או שמופעל עליו לחץ נפשי גדול בעבודה, או שהוא מהסס כבר זמן רב ואין לו האומץ לקחת החלטה חשובה בחיים וכו'. מתח זה גורם להפרשת וצבירת רעלים רבים ומסוכנים המגיעים ממערכת העצבים אל זרם הדם. רעילות זו גורמת מחד לכיווץ הצינורות המניעים את הדם והנוזלים בגוף ומאיך לצבירת נוזלים בגוף.

למה הגוף מתכווץ מרעילות ולשם מה נועדה צבירת הנוזלים? כיווץ צינורות הדם נועד לצמצם את חדירותם בכדי שהרעילות לא תעבור מהם בקלות אל האיברים הפנימיים, ותמשיך לזרום במעגליות מחזורי הזרימה בגוף עד שאט אט תתפנה דרך איזור מסוים, שהגוף יחליט לגביו, שהוא יהיה "פתח היציאה" או "פתח המילוט" המתאים ביותר לסוג זה של רעילות, שמאימת על איבר פלוני. במקביל הכליות, שאחראיות על משק המים בגוף, משאירות בצינורות הדם, ובכל מקום של צבירת רעלים, מים

החסלול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים

מתוך ספרו של הרב אברהם אוהיון שליט"א

הבן יקיר לי

עידוד

עידוד על מאמץ והשקעה

מאחר שעידוד ניתן על מאמץ או על הצלחה שהיא תוצאה של מאמץ, בוודאי אין מן הראוי להחמיא על הישגים שאינם תוצאה של מאמץ.

לדוגמה: זכייה בהגרלה אינה תלויה בילד כלל, ולכן, אם זכה הילד בהגרלה, נשמח אתו על מזלו הטוב, אך אין טעם לשבחו על כך. לעומת זאת, אם הילד נכנס להגרלה מכיוון שהשתדל בדבר מסוים, נעודדו ונביע הערכה על עצם העניין, כמובן בלי קשר לעצם הזכייה בפרס.

דוגמה נוספת: ילד חסר ביטחון, שבתחומים מסוימים מצליח ללא מאמץ, אין לעודדו על תחומים אלו. העידוד שישכנע אותו ויפעל את פעולתו, הוא זה שיינתן בעקבות מאמץ שלו. כאשר מעודדים את הילד על הצלחה שהוא "הזיע" כדי לזכות בה, יפעל העידוד בכיוון של המרצה והעלאת הביטחון. אפשר כמובן "להזכיר" לילד שיש תחומים שבהם קל לו, ואולי בעזת ה' גם בתחומים האחרים יהיה לו קל יותר בעתיד.

**דני אינו נחשב לדמות מרכזית בכיתתו. למעשה, הוא נחשב לדמות שולית ביותר, כמעט בלתי נחשבת. דני מרכיב משקפיים עבי-זגוגיות עקב קוצר ראייה חמור, ולעיתים קרובות גם בעזרתם הוא מתקשה לראות, ועל כן הוא נאלץ לצמצם את גביני עיניו – דבר המשווה לו מראה משונה.

נראה כי הילדים בכיתתו סבורים כי ילד הסובל מקוצר ראייה חסר גם את יכולת השמיעה, ועל כן הם מרשים לעצמם לכנותו בלי בושה בתואר: 'דני דן, תם, תם, תם'. מובן שביטחונו העצמי של דני ירוד, והוא ילד סגור ומופנם, הנמנע מלהשתתף

בשיעורים ונדחק לפינה עם כל החלשים והנחשלים. כאשר היה דני בכיתה ו', נכנס ללמד בכיתתו הרבי קלוגר, מחנך ותיק, בעל ניסיון רב ויכולת מוכחת להעלות את רמת הכיתה.

הרבי הנ"ל הוא רבי קשוב. קשוב לנאמר, קשוב למה שלא נאמר, וקשוב לנלחש.

אין אפוא פלא שהרבי "תפס" די מהר את העובדה, שדני הוא הלוחש תשובות מבריקות בשיעור, אך יענקי, היושב לידו, ממחר לצעוק בקול רם את התשובות שנלחשו, ולקבל עליהן מנות נכבדות של כבוד.

רבי קלוגר עמד בפני בעיה. מחד גיסא הוא רצה לרומם את דני, אבל מאידך גיסא הוא לא רצה לפגוע ביענקי ובביטחונו. בפעם הבאה שנשמעה הלחישה ונצעקה התשובה, אמר רבי קלוגר: "יפה מאוד, יענקי, שענית הפעם תשובה בשם דני. אני בטוח שבעתיד נשמע תשובות נוספות של דני".

עם הזמן התרגל יענקי לציין אם התשובה שהוא משיב היא תשובתו שלו, או שמא היא תשובתו של דני חברו. אט אט נוכחו גם החברים לראות כי לדני יש מה לומר. אז, כשהקרע הייתה מוכשרת לשינוי, פנה הרבי לדני ואמר לו: "דני, פתח פיק ויאירו דבריך, אמור לנו בעצמך את התשובה".

הקושי של דני היה עצום. מבחינה רגשית הוא לא האמין בעצמו, והדבר הקשה עליו להתבטא בקול. אך הרבי לא התייאש, ואכן – הפעם הראשונה שבה ענה דני תשובה הייתה איומה, השניה – נוראה, השלישית – מביישת, הרביעית – נסבלת, והחמישית... כסדרה.

מעמד הכנסת ספר תורה בעיר חריש

הולכת הספר ע"י דרור נגר הי"ו

כתיבת האותיות ע"י הרה"ג משה רצאבי ראש הכולל

שירת ילדי המארי והקהילה עם יאיר שרעבי

ראש העיר מר יצחק קשת | חה"כ הרב יואב בן צור | מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א | ר' יחיאל נגר הי"ו | הרה"ג משה רצאבי שליט"א | הרה"ג אריאל אליהו שליט"א | הרה"ג אשר זגדון שליט"א

זה המקום להוקיר ולהודות לעוזרים ולמסייעים

לר' יחיאל נגר שזכה להכניס ספר תורה לעמותת "אחוות אחים" ולמו"ר עט"ר נשיא הקהילה הגאון הגדול מרן הרב יצחק רצאבי שליט"א ולבנו הגאון ראש כולל 'פרי צדיק' הרב משה רצאבי שליט"א לרבנים הגאונים שליט"א: לרב אשר זגדון, לרב אריאל אליהו, לרב שלום בשארי, לרב ליאור ידעי, לר' שילה יגאלי ולנציגי הציבור הי"ו: לחבר הכנסת הרב יואב בן צור, לראש העיר מר יצחק קשת, ולסגנו ר' שלמה פרץ

ע"י ר' יחיאל נגר הי"ו

אברהם נגר

הרב יאיר שרפי

הרה"ג משה רצאבי

ר' איתמר עובד

ר' יחיאל נגר

הרב ליאור ידעי

טעימות מתוך אגדתא דפסחא "עדת קדושים"

השלבים ב"כורך"

סדר הקערה כדעת מהרי"ץ

צורת ההסיבה

בכריכה קשה/רכה

ניתן להשיג אצל איתמר
במחיר מסובסד 053-3453020

מצוה לומר על השולחן דברי תורה, ויש להזהר בזה מאד (שע"ה כטו, ז).

דברי תורה קצרים מתוך ספר שלחן ערוך המקוצר
למך הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

ליום א' דפסח א. המנהג לומר מזמור לתודה גם בערב פסח, וכן בחול המועד פסח. ובבלדי נוהגין לאמרו אפילו ביום טוב, חוץ מבשבת שאומרים במקומו מזמור שיר ליום השבת: (חפ"א ז).

ב. ביום טוב המנהג בתימן היה שהוגים ומשוררים בביתם בחבורות קרובים וחברים יחד. ולתפילה משכימים לביהכ"נ קודם עלות השחר להתפלל בניגון נאה וקול נעים. וחולקים כל יום לחצאין, חציו לאכילה ושתייה, וחציו לביהכ"נ, לעסוק בדברי תורה. ביום טוב עד חצות, בבית. ומחצות ואילך, היו לומדים בביהכ"נ מעט זוהר, ואח"כ שלחן ערוך, ושאלות ותשובות [דהיינו שת"ח נושאים ונותנים בתורה בפרהסיא] עד זמן המנחה. ומתפללים ערבית וחוזרים ללמוד כנהוג: (ז, צח, י).

ג. סדר הספירה כפי מנהגינו. הגדול שבציבור (או חזן בית הכנסת) מודיע תחילה מניין הספירה של אתמול, כגון ביום העשירי אומר כך, אתמול תשעה יומי בעומרא, דאינון חד שבועא ותרין יומי. ואח"כ מברך, בא"י אמה"א אקבו"ו על ספירת העומר, ומתכוין בברכה זו להוציא את כל הקהל וגם הם מתכוונים לצאת בברכתו. סיים הברכה, עונים כולם אמן. ומשכימים לומר, וכן הוא אומר עמהם, "מאיך אנא עשרא יומי בעומרא, דאינון חד שבועא ותלתא יומי", לפי שמצוה על כל אחד ואחד לספור לעצמו. ופירוש "האיך אנא", כמו האיך עידאנא, ר"ל זה העת. ובספירת יום אחרון, מסיימים שבעה שבועי "שלמ", ר"ל תמימים: (ז, צב, ב).

ליום ב' דפסח א. יש מי שאומר שביום שני של פסח יש לעשות בסעודה איזה דבר לזכר סעודת אסתר שהיתה ביום זה, שבו ביום נתלה המן (אמנם אין נוהגים כן): (צח, י).

ב. בקיץ, אם טעה ולא אמר מוריד הטל, אינו חוזר, מפני שהטל אינו נעצר. ואם טעה ואמר משיב רוח ומוריד הגשם, אם נזכר קודם סיים ברכת מחיה המתים, חוזר ומתחיל אתה גבור וכו', וכן אם כבר סיים אלא שעדיין לא התחיל ברכה שאחריה. אבל אם לא נזכר עד לאחר שהתחיל ברכה שאחריה, חוזר לראש התפילה: (יא, ד).

ג. אפשר לרכך את המצות הקשות והיבשות ע"י לחלוח קל במים, זמן-מה לפני שמגיעים לברכת המוציא ועל אכילת מצה. (ומה שמבואר בספרי הפוסקים בסימן תס"א סעיף ד' שרק בדיעבד יוצאים ידי חובה במצה שרויה, היינו דוקא בשרייה מרובה שטעם המצה מתבטל על ידה). ומי שהוא זקן או חולה ואינו יכול לאכלה שרויה במים, יכול לשרותה בייין או בשאר משקים. כששורין את המצה לצאת בה, צריכין לזהר שלא לשרותה מעת לעת, כי אז נחשבת כמבושלת ואין יוצאין בה: (צא, יז).

ליום ג' דפסח א. לביבות העשויות ממצה כתושה עם ביצים ומטוגנות בשמן, ברכתן בורא מיני מזונות, ולבוסף על המחיה, ואפילו אם קובע סעודתו עליהן. ומצות מטוגנות או מבושלות בכלי ראשון שעל גבי האש, אם יש אפילו באחת מהן כוית, מברך המוציא, וברכת המזון לבוסף, ואפילו אינו קובע סעודתו עליהן. ואם אין בהן כוית, ברכתן מזונות ועל המחיה אפילו בקביעות סעודה: (חפ"א ד).

ב. בפסח שבועות וסוכות, ילך להקביל פני רבותיו או גדולים ממנו בחכמה. והוא מעין מצות ראייה בבית המקדש להקביל פני השכינה, וכן הוא המנהג: (צח, יא).

ג. מנהגינו (גם אצל חלק מחסאמי) לברך המוציא על מצה ומחצה, ואפילו בשבת, כי "לחם עוני" (כמו שדרשו חז"ל שדרשו של עני בפרוסה) מבטל דין "לחם משנה". ומניחים את הפרוסה למעלה, ואת השלימה למטה, ואחרי גמר הברכה בוצע משתיקן גם יחד (ויש נוהגין רק מחלקים) וכן מחלק גם לשאר בני ביתו. ויש שלא נהגו כן ובפרט מהשאמי, אלא על ככר אחד בחוליהמועד כבשאר ימות השנה, ועל שנים בשבת ויום טוב: (צא, טו).

לאחר דברי "קשור" נהגו לומר המזמורים כדלהלן

ליום ד' דפסח א. החלפת מטבעות אסורה בחול המועד (כגון דולרים בשקלים, או להיפך), שזה נחשב סחורה. והוא הדין שאסור לקנות ניירות-ערוך או מניות מהבנק: (ק, ח).

ב. עושים בימי העומר סעודת-מצוה שהגיע זמנה כגון מילה ופדין הבן, בשירה ובזמרה: (צב, ז).

ג. ביום טוב דפסח שבועות וסוכות, וגם בחול-המועד, מנהגינו שמברכים איש לרעהו בנוסח זה, תזכה לשנים רבות ומועדים טובים (וי"א בקיצור, מועדים טובים). והלך משיב, בחיך ובימיך הטובים: (צח, יג).

ליום ה' דפסח א. אין להתעסק בשום דבר בשעה שהוא מברך ברכת המזון, אפילו לפנות דברים מהשולחן, או להחזיק תינוק על ברכיו אז: (ז, ו).

ב. לפני ברכת המזון נוהגין לכסות הלחם במפה נאה, גם בימות החול: (ז, ו).

ג. בימי החג חייבים להשגיח שלא לשייל במקום שיבאו חסוֹשֵׁלוֹם ליד קלות ראש בהערבות עם קלי-הדעת, ושלא יתקבצו אנשים ונשים יחד. רק יהיו קדושים, כי קדוש היום: (צח, יב).

ליום ו' דפסח א. חייב לכבד חול המועד במאכל ובמשתה וכסות נקיה, שלא ינהג בהם מנהג חול. המנהג בתימן היה, קודם השחר בחול המועד, באים לבית-הכנסת ללמוד, ומתפללים [שחרית] בזמנה, ויוצאים לאכול. וחוזרים לביהכ"נ ללמוד זוהר ושלחן ערוך ודינים, עד שליש היום. ויוצאים לביתם לעשות סעודה ומשתה ושירות (וריקודים) ושמחה של-מצוה, עד זמן מנחה: (קא, הע' ח).

ב. בימים טובים, מנהגינו שאין מדליקין כלל נרות מיוחדים לכבוד היום. שדוקא בשבת תיקנו חז"ל להדליק נרות מבעוד יום, כיון שמשחשיכה אסור להדליק, משא"כ ביום-טוב שמוותר להדליק בכל זמן שירצו. ויש שנהגו מקרוב לברך גם על נר שלישי-טוב [אך גם הם אינם מברכים או שהחיינו]. אבל מהרי"ץ פסק שאין לשנות המנהג הקדום, משום ספק ברכה לבטלה: (גא, יח, הע' כד).

ג. בחול המועד מותר לקצוץ ציפריים, בין של ידיים בין של רגליים, ואפילו במספרים: (צט, יג).

ליום ז' דפסח א. המנהג לקרות בבית-הכנסת, בשביעי של-פסח שיר השירים, קודם תפילת המנחה, וקוראים גם את התרגום. ואין נוהגים שיהיו כתובים על קלף, ואין מברכין על מקרא מגילה. הרב או חזן בית-הכנסת מתחיל וקורא הפסוק הראשון, וכל הקהל שונים אחריו. וחוזר הוא לבדו וקורא תרגומו. אחריו קורא היושב לצידו (ורדד ימין) פסוק שני, ושונים וכו' על זו הדרך. ואם נשאר פנאי, קורין פירוש רש"י: (צח, טו-טז).

ב. במוצאי יום-טוב לחול, או לחול-המועד, אומר בתפילה הבדלה בחונן הדעת. ועל הכוס אומר שתי ברכות, בורא פרי הגפן, והמבדיל בין קדש לחול. אבל לא על הנר, ולא על הבשמים. והטעם שאומרים בנוסח ברכת המבדיל "ובין יום השביעי לששת ימי המעשה" אעפ"י שחל היום-טוב באמצע השבוע, מפני שסדר הבדלות הוא מונה: (צח, יז).

ג. יש נוהגין להרבות קצת באכילה ושתייה ביום שלאחר החג בכל שלש רגלים, והוא נקרא אסרו-חג. וטוב שלא להתענות בו אפילו חתן וכלה ביום חופתם, ולא יארציית. וממעטים ביום זה ממלאכתם: (צח, יח).

"לא יחשוב אדם, כיון שאסור לעשות מלאכה בימי חול המועד, אם כן אוכל ואשתה ואישן וְאֵשִׁייל ואשמח בהם לענג את הגוף, וישכח עונג ותועלת נפשו ונשמתו, חלילה לעשות כן. כי לא ניתנו המועדים לישראל אלא כדי שיעסקו בתורה בלי שום מלאכה המטרידה, והמה ימי רצון ומוצלחים בלימודם. אלא יענג עצמו במאכל ובמשתה וכו"ב כפי הראוי, ושאר היום יהיה קודש לעבודת ה'": (קא, ח).

לְמַנְצַח בְּנִיגַת, מְזֻמֵּר שִׁיר: אֱלֹהִים. יִחַנְנוּ וְיִבְרְכֵנוּ. יֵאָר פְּנֵינוּ אֲתָנוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאַרְצֵי דְרָבָה. בְּכָל גּוֹיִם, נְשׂוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עִמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ, עִמִּים בְּלִם: יִשְׁמְחוּ וְיִרְנְנוּ, לְאֱמִים. כִּי תִשְׁפֹּט עִמִּים מִיִּשְׂרָאֵל. וְלְאֱמִים, בְּאַרְצֵי תִנְחַם סֵלָה: יוֹדוּךָ עִמִּים, אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ, עִמִּים בְּלִם: אֲרֵץ, נְתַנָּה יְבוּלָה. יִבְרְכֵנוּ, אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יִבְרְכֵנוּ אֱלֹהִים. וְיִרְאוּ אוֹתוֹ, כָּל אֲפִסֵי אֲרֵץ:

גְּבֹרַת חֲסִדְיוֹ עָלֵינוּ, וְלֹא כָלוּ רַחֲמָיו מִמֶּנּוּ: וְיִדְבֵר אֵלַי, זֶה הַשְּׁלֹחַן. אֲשֶׁר, לִפְנֵי יְיָ:

ונטילים מים אחרונים עד פרק שני מן האצבעות, ומקנחים אז גם את השפתיים. ומנהגינו לכסות הלחם במפה נאה גם בימות החול, ואף מתי שאין מברכין על היין. ומסלקים כל שיירי המאכלים וכ"ש העצמות והקליפין, לכבוד הברכה. (ז, ו).

לפני שיברך, יחשוב לעצמו שה' נתן לו את כל ההנאה לפני משורת הדין, ושהוא מטבעו אינו ראוי לשום טובה כי תחילתו מעפר, ובכל זאת ה' נתן לו חיים וסיפק לו הנאות וכל צרכיו. (כוזר ג, יז)

נוהגים לומר תחילה פסוק זה

אֲבָרְכָה אֶת יְיָ, בְּכָל עֵת. תִּמְיֵד תְּהַלְתֵּנוּ בְּפִי: וְיֵשׁ נוֹהֲגִים לְהוֹסִיף וְיִבְרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ. וּמְרוֹמֶם, עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

שלושה או יותר שישבו לאכול יחד, חייבים בזימון.

המברך אומר רבותי ברכו. והם עונים בָּרַךְ: ואומר בְּרַךְ (מעשרה מוסיף לאלהינו) שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלוֹ: והם עונים בָּרַךְ (מעשרה מוסיפים לאלהינו) מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ חֲיֵינוּ: והמברך חוזר ואומר בָּרַךְ (מעשרה מוסיף לאלהינו) שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ חֲיֵינוּ: ומברך ברכת המזון.

ונכון שכולם יברכו עמו מלה במלה בלחש, ויסיימו כל ברכה לפניו שלש תיבות, כדי שיענו אמן אחר כל ברכה. (ז, ה)

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל עמו ישראל, ובפרט כל התורמים והמסייעים בתרומתם להולכת הספר ובכללם השמות המוזכרים כאן שיזכו לכל הברכות האמורות בתורת משה סייעתא דשמיא בבריאות איתנה ונהורא מעליא פרנסה בשפע אושר ועושר אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים.
א.כ.י.ר.

יחיאל נגר

עומר שיר

יוסף מעודה

איתמר עובד

יעקב גמליאל

חגי קוסימי

חזקיהו נהרי

אליה כהן

שמואל חלא

יאיר שרפי

דור נגר

לק"י

עמותת אחוות אחים חריש
בנשיאות פוסק עדת תימן הגאון
מרון רבי יצחק רצאבי שליט"א

כולל יום אברכים "פרי צדיק"

כולל ייחודי במסלול
"יורה יורה" ברבנות הראשית

ובדגש לימוד ההלכה למעשה
לפי מנהגי עדת קדש תימן
ראש הכולל הינו
הגאון רבי משה רצאבי שליט"א

למעוניינים בהחזקת
אברך בלימודי הכולל
"הסכם יששכר וזבולון"
**הזכות
כולה שלך!**
להצלחת המשפחה
ולהנצחת יקירכם
פרטי חשבון לתרומות:
בנק לאומי (10) סניף 954
מס' חשבון 7152226
להעברה בבז"ט: 054-6812981

"כל המטייל מלאי
לכיס של תלמידי זוכמים
זוכה ויושב בישיבה של מעלה"

אברכים המעוניינים להירשם לכולל נא לפנות לאיתמר עובד. בטל 053-345-3020

לקראת חג הפסח

בס"ד

חבל
בחיוב!

נפתח סניף למכירת מיני תבלינים, פיצוחים ומצות עבודת יד
בהשגחה המהודרת והמחמירה של בד"ץ פעולת צדיק
בראשות מרון הגאון יצחק רצאבי שליט"א

לברורים והזמנות | 052-7151404

ניתן להזמין מוצרי אפ (27.2.22)
צ"כ אפ (23.3.22)

